

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. maja 1913.

Treść: (№ 75—77.) 75. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy Arco do szóstej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 76. Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki w kwocie 30,000.000 K, mającej się zaciągnąć przez margrabstwo Moraw, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 77. Rozporządzenie, dotyczące techników cywilnych (inżynierów cywilnych i geometrów cywilnych).

75.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej oraz Ministerstwa skarbu z dnia 6. kwietnia 1913,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Arco do szóstej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. lutego 1911, Dz. u. p. Nr. 28, zalicza się w porozumieniu z e. i k. Ministerstwem wojny gminę Arco w Tyrolu do szóstej klasy taryfy czynszowej dla kwaterunku wojskowego, obowiązującej do końca roku 1920.

Georgi wlr.

Zaleski wlr.

76.

Ustawa z dnia 13. kwietnia 1913,

dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki w kwocie 30,000.000 K, mającej się zaciągnąć przez margrabstwo Moraw, do korzy-

stnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki w kwocie nominalnej 30,000.000 K, mającej się zaciągnąć przez margrabstwo Moraw na zasadzie uchwały sejmowej z dnia 27. lutego 1912, można używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacji, zakładów, pozostających pod publicznym nadzorem. Urzędu pocztowych kas oszczędności oraz pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości nominalnej, na kaucyje służbowe i handlowe.

§ 2.

Wykonanie niniejszej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom skarbu, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. kwietnia 1913.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.

Hohenburger wlr.

Zaleski wlr.

Heinold wlr.

77.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, Ministerstwem wyznań i oświaty oraz z Ministerstwem sprawiedliwości, skarbu, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa z dnia 7. maja 1913,

dotyczące techników cywilnych (inżynierów cywilnych i geometrów cywilnych).

§ 1.

Podział i tytuły.

Techników prywatnych, upoważnionych przez rząd a nazywających się w przyszłości ogólnie technikami cywilnymi, dzieli się na następujące kategorie:

- a) inżynierów cywilnych dla budownictwa (budowli drogowych, wodnych, mostowych, kolejowych oraz podobnych);
- b) inżynierów cywilnych dla architektury i budownictwa lądowego;
- c) inżynierów cywilnych dla budowy maszyn;
- d) inżynierów cywilnych dla elektrotechniki;
- e) inżynierów cywilnych dla budowy okrętów i maszyn okrętowych;
- f) inżynierów cywilnych dla techniki kultury (melioracyi gruntów, budowli wodnych i drogowych);
- g) inżynierów cywilnych dla lasowości;
- h) inżynierów cywilnych dla chemii technicznej;
- i) geometrów cywilnych.

W miarę potrzeby, w szczególności w razie dalszego wykształcenia organizacyi studyów na akademiach o kierunku technicznym będzie się po wysłuchaniu izb inżynierskich w drodze rozporządzenia dokonywać zmian powyższych kategorii, ewentualnie zaś ich nazw lub wprowadzać nowe kategorie techników cywilnych.

Uprawnienia.

§ 2.

Inżynierowie cywilni, należący do kategorii a) do g) § 1., mają prawo w dziedzinie zawodowej, przeznaczonej dla każdej kategorii:

1. sporządzać plany, projekty i kosztorysy;

2. kierować wykonaniem robót technicznych, wchodzących w odnośny zakres, i podejmować się tego wykonania, jakoteż kolaudować roboty tego rodzaju, wykonane przez inne osoby;

3. dokonywać badań, pomiarów, zdjęć i obliczeń, potrzebnych do projektowania i wykonania odnośnych robót, oraz sporządzać odnośne plany położenia i plany poziomowe;

4. wydawać orzeczenia, dokonywać obliczeń i ocenień w wszystkich gałęziach swego zawodu, sprawdzać odnośne plany i obliczenia, wystawiać co do tego uwierzytelnienia oraz potwierdzać kopie planów i rysunków.

§ 3.

Uprawnienia, wyliczone w § 2., p. 1. do 4., przysługują oprócz tego:

- a) inżynierom cywilnym dla budownictwa odnośnie do budowli lądowych i prostszych urządzeń maszynowych i elektrotechnicznych, pozostających w bezpośrednim związku z budowlami drogowymi, wodnymi, mostowymi, kolejowymi i tym podobnymi;
- b) inżynierom cywilnym dla architektury i budownictwa lądowego odnośnie do innego rodzaju budów i prostszych urządzeń maszynowych i elektrotechnicznych, pozostających w bezpośrednim związku z budowlami lądowymi;
- c) inżynierom cywilnym dla budowy maszyn odnośnie do innego rodzaju budów, pozostających w bezpośrednim związku z urządzeniem maszyn, z uwzględnieniem także budowli lądowych i urządzeń elektrotechnicznych;
- d) inżynierom cywilnym dla elektrotechniki odnośnie do innego rodzaju budów, pozostających w bezpośrednim związku z urządzeniami elektrotechnicznymi, z uwzględnieniem także budowli lądowych i urządzeń maszynowych;
- e) inżynierom cywilnym dla budowy okrętów i maszyn okrętowych odnośnie do innego rodzaju budów, pozostających w bezpośrednim związku z budową i urządzeniem okrętów oraz z budową i wbudowaniem maszyn okrętowych, z uwzględnieniem także prostszych urządzeń elektrotechnicznych;
- f) inżynierom cywilnym dla techniki kultury odnośnie do budowy kolei dojazdowych oraz budowli lądowych, jakoteż prostszych urządzeń maszynowych i elektrotechnicznych, pozostających w bezpośrednim związku z robotami z dziedziny techniki kultury, tudzież odnośnie do budowli mostowych, pozostających w bezpośrednim związku z melioracyami gruntów;
- g) inżynierom cywilnym dla lasowości odnośnie do prostszych budowli lądowych, drogowych.

wodnych, mostowych i budowy kolei leśnych, tudzież odnośnie do prostszych urządzeń maszynowych i elektrotechnicznych, o ile budowlę te i urządzenia pozostają w bezpośrednim związku z urządzeniem ruchu i gospodarką w lasach.

§ 4.

Inżynierowie cywilni dla chemii technicznej są upoważnieni do sporządzania projektów zakładów chemiczno-technicznych, urządzania postępowania chemiczno-technicznego, do wykonywania kontroli nad ruchem w przedsiębiorstwach chemiczno-technicznych, dokonywania rozbiórów chemicznych, wydawania orzeczeń chemiczno-technicznych, dokonywania obliczeń i ocenień w wszystkich gałęziach swego zawodu, sprawdzania odnośnych projektów, odnośnego postępowania lub obliczeń oraz do wystawiania co do tego poświadczeń.

§ 5.

Geometry cywilni mają prawo: sporządzać projekty i wykonywać pomiary wszelkiego rodzaju w kierunku poziomym i pionowym na obszarze pomiarów, w szczególności zaś: sporządzać plany położenia i plany poziome, plany podziału gruntów, plany komasacji i arondacji oraz dokonywać oznaczenia granic, regulacji granic i pomiarów wysokości, sporządzać i wykonywać wszystkie roboty kartograficzne i fotogrametryczne, sprawdzać plany oraz obliczenia geometryczne i geodetyczne i wystawiać co do tego poświadczenia.

§ 6.

Inżynierom cywilnym i geometrom cywilnym przysługuje prawo występowania w dziedzinie swego zawodu przy rozprawach przed władzami administracyjnymi w charakterze technicznych doradców stron, a to w granicach obowiązujących w tym względzie postanowień ustawowych.

§ 7.

Personal pomocniczy.

Inżynierowie cywilni i geometrzy cywilni mogą utrzymywać personal pomocniczy, potrzebny do wykonywania robót, do których są uprawnieni.

Są oni obowiązani do przestrzegania ze względu na swój personal pomocniczy zarządzeń co do przyjmowania, zatrudnienia, traktowania, wydalania oraz co do ochrony życia i zdrowia pomocników przemysłowych, a to w tym zakresie, w jakim zarządzenia te mają moc obowiązującą dla analogicznych przedsiębiorstw, podlegających ordynacji przemysłowej.

W tym względzie winni inżynierowie cywilni i geometrzy cywilni poddać się nadzorowi inspektorów przemysłowych.

§ 8.

Zakłady dla ruchu.

Inżynierowie cywilni obowiązani są do zasięgnięcia zezwolenia władzy przemysłowej na utworzenie oraz prowadzenie takich zakładów dla należących do ich zakresu robót, które utrzymuje się w ruchu zapomocą osobnych w tym celu urządzonych palenisk, maszyn parowych, innych motorów lub zakładów wodnych, albo które zdolne są wywołać niebezpieczeństwo lub stać się uciążliwymi dla sąsiadów wskutek wpływów dla zdrowia szkodliwych, wskutek sposobów prowadzenia ruchu, zagrażających bezpieczeństwu, wskutek nieprzyjemnej woni lub niezwykłego hałasu.

Dowód uzdolnienia.

§ 9.

Dla dowodu uzdolnienia, potrzebnego do uzyskania upoważnienia, wymaga się:

- a) odbycia odnośnych studyów zawodowych (§ 10.);
- b) praktycznego zatrudnienia w przepisany sposób i przez czas przepisany (§ 11.);
- c) złożenia egzaminu (§ 12.).

§ 10.

a) Study a zawodowe.

Dowodu studyów dostarcza się na podstawie świadectwa jednej z tutejszokrajowych akademii o kierunku technicznym co do złożenia ostatniego egzaminu państwowego lub egzaminu dyplomowego albo co do uzyskania doktoratu z odnośnej dziedziny zawodowej, a to:

- a) co do inżynierów cywilnych dla budownictwa, dla architektury i budownictwa lądowego, dla budowy maszyn, dla elektrotechniki, dla budowy okrętów i budowy maszyn okrętowych oraz dla chemii technicznej, na odnośnym oddziale zawodowym akademii technicznej;
- b) co do inżynierów cywilnych dla techniki kultury, na oddziale techniki kultury akademii ziemiaństwa w Wiedniu lub jednej z akademii technicznych albo na oddziale hydrotechnicznym akademii technicznej we Lwowie;
- c) co do inżynierów cywilnych dla lasowości, na gospodarczo-lasowym oddziale akademii ziemiaństwa w Wiedniu;
- d) co do geometrów cywilnych, na kursie geodetycznym akademii technicznej albo na innym oddziale zawodowym jednej z akademii o kierunku technicznym, której egzamina państwowe obejmują także egzamin z wyższej geodezyi.

Dowód studyów w celu uzyskania upoważnienia na inżyniera cywilnego dla elektrotechniki oraz dla

budowy okrętów i maszyn okrętowych uważa się za dostarczony także na podstawie świadectwa złożenia II. egzaminu państwowego z budowy maszyn w tym wypadku, jeżeli w czasie złożenia egzaminu nie istniał jeszcze na odnośnej akademii technicznej osobny oddział dla elektrotechniki, względnie dla budowy okrętów i budowy maszyn okrętowych.

O ile należy dowód studyów uznać za dostarczony na podstawie świadectw zagranicznych akademii technicznych lub postawionych z niemi na równi zakładów, o tem rozstrzyga w poszczególnych przypadkach Ministerstwo wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem robót publicznych oraz innymi interesowanymi w danym przypadku Ministerstwami.

§ 11.

b) Praktyczne zatrudnienie.

W celu udowodnienia praktycznego zatrudnienia należy wykazać praktykę zawodową, nabytą po ukończeniu przepisanych studyów, która musi trwać co do inżynierów cywilnych co najmniej pięć lat, co do kandydatów, którzy uzyskali w odnośnej dziedzinie zawodowej stopień doktorski lub złożyli egzamin dyplomowy, co najmniej cztery lata, co do geometrów cywilnych również co najmniej cztery lata i musi być potwierdzona zadawalającymi, wiarygodnymi świadectwami.

Praktyczne zatrudnienie musi się odbyć w publicznej lub prywatnej służbie albo w takimże przedsiębiorstwie, które zdolne są umożliwić nabycie praktycznych wiadomości, potrzebnych dla odnośnego zawodu.

Do praktyki w znaczeniu powyższem zalicza się w szczególności także zatrudnienie w praktycznych zawodach na akademiach o kierunku technicznym.

Starający się o autoryzację na inżyniera cywilnego dla lasowości winni oprócz tego wykazać, że złożyli egzamin państwowy dla leśników albo egzamin dla techniczno-lasowej służby państwowej.

§ 12.

c) Egzamin.

Egzamin można składać po ukończeniu przepisanych studyów i po upływie trzech lat przepisanej praktyki.

Przedmiotami egzaminu są:

Nauka o gospodarstwie społecznem, austriackie prawo administracyjne oraz ustawy i rozporządzenia, wchodzące w zakres zawodu kandydata.

Tych kandydatów, którzy na podstawie świadectw z akademii mogą się wykazać egzaminem z nauk o gospodarstwie społecznem i z austriackiego prawa administracyjnego, albo którzy według prze-

pisów egzaminacyjnych, obowiązujących dla ich zawodu, musieli wykazać swoje wiadomości w zakresie tych przedmiotów już przy egzaminie państwowym, nadto tych kandydatów, którzy posiadają już autoryzację jako inżynierowie cywilni lub geometrzy cywilni, uwalnia się od egzaminu z tych przedmiotów.

Od egzaminu uwolnieni są w zupełności:

- a) profesorowie i docenci na akademiach o kierunku technicznym, którzy uczą praktycznych zawodów;
- b) starający się o upoważnienie dla kategorii, wymienionych w § 1., pod lit. *a* do *f* oraz *i*, względnie lit. *g* oraz *i*, jeżeli złożyli egzamin dla państwowej służby budowniczej, względnie egzamin dla techniczno-lasowej służby państwowej lub dla techniczno-lasowej służby w administracji politycznej;
- c) starający się o upoważnienie na geometrę cywilnego, jeżeli odbyli przepisane w § 11. praktyczne zatrudnienie w państwowej służbie dla pomiarów;
- d) ci kandydaci, którzy przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia złożyli egzamin dla odnośnego zawodu, przepisany w § 4. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. listopada 1886, l. 8152.

Ministerstwo robót publicznych wyda w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministerstwami po wysłuchaniu izb inżynierskich bliższe postanowienia co do tego egzaminu.

§ 13.

Zakaz tworzenia przedsiębiorstw filialnych.

Inżynierom cywilnym i geometrom cywilnym nie wolno tworzyć przedsiębiorstw filialnych, to znaczy stałych zakładów pobocznych poza ich siedzibą zwyczajną w celu przyjmowania i wykonywania zleceń. Za przedsiębiorstwa filialne nie należy uważać kancelaryi, utworzonych w celu załatwienia poszczególnych interesów, których się już podjęto.

Postanowienia przejściowe.

§ 14.

Z pośród techników prywatnych, autoryzowanych na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Stanu z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413, i Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. listopada 1886, l. 8152, mają w przyszłości inżynierowie budowy używać tytułu „inżynierów cywilnych dla budownictwa“, architekci tytułu „inżynierów cywilnych dla architektury i budownictwa lądowego“, inżynierowie budowy maszyn tytułu „inżynierów cywilnych dla budowy maszyn“ a geometrzy tytułu

„geometrów cywilnych“. Inżynierowie budowy maszyn mogą jednak zamiast tytułu inżyniera cywilnego dla budowy maszyn, względnie obok tego tytułu używać tytułu inżyniera cywilnego dla elektrotechniki lub dla budowy okrętów i budowy maszyn okrętowych wówczas, jeżeli wykażą przed polityczną władzą krajową przepisaną pięcioletnią praktykę w obranym zawodzie szczególnym.

„Inżynierowie cywilni dla wszystkich zawodów budowniczych“, autoryzowani po myśli rozporządzenia Ministerstwa Stanu z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413, § 1., lit. a, zatrzymują ten tytuł.

Autoryzacja na inżyniera kultury, udzielona jako autoryzacja dodatkowa do autoryzacji na inżyniera budowy, uprawnia do używania tytułu inżyniera cywilnego dla techniki kultury. Posiadacze tej podwójnej autoryzacji mają więc w przyszłości nazywać się „inżynierami cywilnymi dla budownictwa i techniki kultury“.

Autoryzacja na technika kultury, udzielona jako autoryzacja dodatkowa do autoryzacji na geometrę, uprawnia do używania tytułu inżyniera cywilnego dla techniki kultury wówczas, jeżeli odnośną autoryzację uzyskano zgodnie z przepisami na podstawie dostarczenia dowodu studyów, określonego § 2., lit. d, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. listopada 1886, l. 8152, oraz na podstawie ścisłego egzaminu praktycznego, złożonego po myśli postanowień § 4. wspomnianego rozporządzenia, co należy wykazać przed polityczną władzą krajową.

Inni „geometry i technicy kultury“ używają tytułu „geometrów cywilnych i techników kultury“.

Z używaniem nowych tytułów połączone są także odpowiadające im po myśli niniejszego rozporządzenia uprawnienia.

„Inżynierom cywilnym dla wszystkich zawodów budowniczych“ przysługują także w przyszłości uprawnienia, nadane im na zasadzie § 2. rozporządzenia Ministerstwa Stanu z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413, zaś „technikom kultury“ uprawnienia, nadane im na zasadzie § 1., lit. d, rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. listopada 1886, l. 8152.

§ 15.

Ministerstwo robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu może w ciągu następných

lat 20, o ile będą tego wymagać względy publiczne, nadawać państwowym geometrom ewidencyjnym, będącym w stanie spoczynku, którzy spędzili w służbie ewidencyjnej co najmniej 25 lat, upoważnienie na geometrę cywilnego z ograniczeniem siedziby urzędowej do pewnego powiatu sądowego, uwalniając ich od dowodu studyów i od przepisane go egzaminu, a to wówczas, jeżeli w odnośnym powiecie sądowym żaden geometra cywilny nie ma siedziby.

Przeniesienie siedziby urzędowej takiego geometry cywilnego do innego powiatu sądowego dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Ministerstwa robót publicznych, które co do tego będzie się porozumiewało z Ministerstwem skarbu. Zezwolenia tego można udzielić tylko wtedy, jeżeli w tym powiecie sądowym, gdzie się znajduje nowe miejsce zamieszkania, nie ma swej siedziby inny geometra cywilny.

§ 16.

Znosi się §§ 1. do 4. i 9. do 11. rozporządzenia Ministerstwa Stanu z dnia 11. grudnia 1860, l. 36.413, tudzież rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty oraz z Ministerstwem sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 8. listopada 1886, l. 8152.

Zresztą zachowuje rozporządzenie Ministerstwa stanu z dnia 11. grudnia 1860, l. 36.413, moc obowiązującą na przyszłość dla wszystkich kategorii techników cywilnych z tym dodatkiem, że § 7., ustęp 1., według którego nie wolno płatnego urzędu państwowego łączyć z przymiotem upoważnionego technika, nie stosuje się do profesorów i docentów akademii o kierunku technicznym, którzy uczą zawodów praktycznych.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Hochenburger wlr.	Zaleski wlr.
Heinold wlr.	Forster wlr.
Hussarek wlr.	Trnka wlr.
Schuster wlr.	Zenker wlr.

Dodatek.

Postanowienia rozporządzenia Ministerstwa Stanu z dnia 11. grudnia 1860, 1.36.413, które jeszcze obowiązują z ograniczeniem, określonym w § 16., ustęp 2., powyższego rozporządzenia.

§ 5.

Władze administracyjne będą uważać wygotowane w formie przepisanej poświadczenia pisemne co do aktów, dokonanych przez inżynierów cywilnych, architektów i geometrów przy wykonywaniu ich zawodu, ich świadectwa, rysunki, obliczenia i orzeczenia co do faktów i spraw, do których oceny potrzeba wykazania przez nich wiadomości zawodowych, na równi z takimi, któreby wygotowali rządowi urzędnicy budowniczcy w urzędowym charakterze.

W szczególności można udzielić na podstawie planów, podpisanych przez inżynierów cywilnych i architektów, urzędowego zezwolenia na budowę.

§ 6.

Sądy mogą według swego uznania do sądowych pomiarów, ocenień i zawodowych orzeczeń naukowych przyjąć techników autoryzowanych raz na zawsze albo zamawiać ich do tego w każdym poszczególnym przypadku.

Stronom wolno zatrudniać tych techników i wynagradzać na podstawie układu z nimi.

§ 7.

Nie wolno łączyć płatnego urzędu państwowego z przymiotem upoważnionego technika. Ten ostatni jest jednak obowiązany w sprawach technicznych na każde wezwanie władz do tego powołanych udzielać rządowi żądanej pomocy zamiast państwowych organów budownictwa.

Pomoc ta może polegać na przedsięwzięciu poszczególnych czynności lub na podjęciu się stałych czynności doglądania, kierownictwa budowy itd. Wynagrodzenie za czynności, powtarzające się zwyczajnie, oznacza się na podstawie taryfy, którą osobno ustala poszczególne władze krajowe przy uwzględnieniu stosunków miejscowych. Nie wolno domagać się czynności w interesie urzędowym poza okręgiem budowniczym, w którym inżynier cywilny, architekt lub geometra ma swą siedzibę, i czynności te nie mogą żadnemu z nich wbrew jego woli zająć więcej czasu, jak 30 dni w roku.

§ 8.

Do osiągnięcia upoważnienia na inżyniera cywilnego, architekta lub geometrę wymaga się od kandydata:

- a) wieku lat 24 oraz zdolności samodzielnego zawiadywania majątkiem;
- b) austriackiego obywatelstwa;
- c) nieposzlakowanego trybu życia.

W szczególności nie można dopuszczać do tych zajęć osób, które uznano winnymi zbrodni lub występku, popełnionego z chęci zysku lub wykraczającego przeciw obyczajności publicznej, lub które uwolniono tylko z powodu braku dostatecznych dowodów albo które z innego powodu skazano na karę na wolności, trwającą dłużej niż sześć miesięcy;

- d) znajomości języka krajowego tego obszaru administracyjnego, dla którego stara się o koncesję.

§ 12.

Namiestnictwo, w którego obszarze administracyjnym inżynier cywilny, architekt lub geometra chce się osiedlić, udziela na zasadzie tych dowodów upoważnienia do tego.

Samodzielną praktykę tego rodzaju upoważnionego technika zaczyna się po złożeniu przysięgi. mocą której tenże przyrzeka, że będzie pilnie i sumiennie załatwiać sprawy, przez kogokolwiek mu powierzone.

Polityczna władza krajowa ogłasza publicznie dzień złożenia przysięgi oraz stałą siedzibę upoważnionego technika.

§ 13.

Przeciw odmówieniu upoważnienia lub zakwestyonowaniu albo odrzuceniu któregokolwiek z dowodów, mających się dostarczyć przez kandydata w celu uzyskania tego upoważnienia, można wnieść rekurs do Ministerstwa Stanu*).

*) Obecnie Ministerstwa robót publicznych.

§ 14.

Inżynierowie cywilni, architekci i geometrzy obowiązani są do utrzymywania w miejscu swego zamieszkania odpowiedniego lokalu dla przedsiębiorstwa oraz do kierowania nim osobiście. Mają oni prawo przyjmowania na praktykę techników, zatrudniania ich pod swym kierunkiem i osobistą odpowiedzialnością oraz wystawiania im świadectw z ich praktyki.

§ 15.

O przesiedleniu się autoryzowanego technika w obrębie tego samego okręgu budowniczego należy donieść tegoż naczelnikowi, o przesiedleniu się do innego okręgu budowniczego należy donieść poprzedniemu i nowemu naczelnikowi, zaś o przesiedleniu się do innego obszaru administracyjnego odnośnym władzom krajowym.

§ 16.

Każdy inżynier cywilny, architekt i geometra winien utrzymywać chronologiczny zapisek z nieprzerwanym szeregiem liczb, do którego należy wpisywać wszystkie sporządzone przez niego samego lub w jego imieniu akty, które wygotowuje się pisemnie (§ 5.).

§ 17.

Technicy, koncesjonowani na zasadzie niniejszego rozporządzenia, podlegają władzy dyscyplinarnej politycznej władzy okręgu budowniczego.*)

Za przekroczenia tych przepisów należy karać upomnieniami, naganami lub grzywnami. Te ostatnie można nakładać także jako środek przymusowy bez osobnej rozprawy dyscyplinarnej.

*) O ile na zasadzie § 17. ustawy z dnia 2. stycznia 1913. Dz. u. p. Nr. 3, nie podlegają władzy dyscyplinarnej przełożenia (rady honorowej) izby inżynierskiej.

§ 18.

Władza polityczna krajowa może orzec zawieszenie autoryzowanego technika w jego czynnościach wówczas, jeżeli został w toku zwyczajnego postępowania karnego uwięziony lub postawiony w stan oskarżenia o zbrodnię, albo jeżeliby z powodu jakiegoś śledztwa dyscyplinarnego lub postępowania karnego dalsze wykonywanie przez niego jego czynności nasuwało szczególne wątpliwości.

§ 19.

Władza polityczna krajowa może orzec utratę upoważnienia:

- a) z powodu ciężkich lub powtarzających się występów służbowych, których karanie nie odniosło żadnego skutku;
- b) jeżeli autoryzowany technik przy uskutecznieniu lub wygotowaniu jakiegoś aktu świadomie dopuścił się czegoś nieprawidłowego;
- c) jeżeli przy wykonywaniu przez niego czynności zachodzą usterki, które świadczą niewątpliwie o braku potrzebnego do tego uzdolnienia.

§ 20.

Upoważnienie gaśnie:

- a) wskutek zrzeczenia się, przyjętego przez władzę polityczną krajową;
- b) wskutek niewykonywania tego upoważnienia przez rok bez usprawiedliwienia przyczyny tego;
- c) przez przyjęcie urzędu, nie dającego się połączyć z upoważnieniem;
- d) jeżeli upoważniony oddany zostanie pod kuratelę;
- e) jeżeli zasądzony zostanie za zbrodnię lub występki, wymienione w § 8., c, lub w ogóle zasądzony zostanie na karę na wolności przez sześć miesięcy.

